

Charakter krajiny pod Pavlovskými vrchy dotvářely před vybudováním novomlýnských nádrží rozsáhlé lužní lesy, často zaplavované vodami Dyje, Jihlavy a Svratky. Nebyla to však jen unikátní příroda, střežená na několika místech rezervacemi, která sem už od 19. století lákala vědce, ale i nejproslulejší paleolitická sídliště v naší zemi. Ve stínu odkrytých pravěkých a nemnoha dochovaných středověkých památek dnes leží neviditelný obraz **Mušova**, městečka které postihl stejný osud jako několik vesnic při stavbě přehrad.

Bývalý farní **kostel sv. Linharta**, zmiňovaný už ve falzu z roku 1183, který stojí na ostrově uprostřed **Věstonické nádrže**, je dnes jedinou dochovanou stavbou zaniklého Mušova. Byla zde úrodná pole, Dyje i Svratka oplývaly bohatstvím ryb, jen vinic bylo tenkrát málo.

Na městečko byl Mušov povýšen roku 1570. V dalších stoletích zaznamenaly místní dějiny vedle vzestupů i propady, zvláště za třicetileté války. Oživení přinesla Mušovu roku 1727 stavba císařské **silnice Brno – Vídeň**.

Po roce 1918 čekal Mušov stejný osud jako jiné německé vesnice v pohraničí. Z loajálních německých občanů republiky se v polovině 30. let většinou stali přívrženci Henleinovy strany, kteří uvítali připojení obce k německému státu. Po prohrané válce byli **němci odsunuti** a Mušov osídlili přistěhovalci z Moravy, Čech a ze Slovenska.

Výstavba vodního díla v roce 1980 a regulace Dyje měla **zlikvidovala cenné místní lužní lesy**, přičemž plány na rozšíření o rozsáhlé zavlažovací kanály byly po roce 1989 opuštěny. Následkem zaplavení oblasti je zánik desítek hektarů původních lužních lesů, které zajišťovaly rozliv vody v krajině a měly značnou retenční schopnost. Stavba je dodnes předmětem sporů.

